

Վահան Թեքեյան

Կանթեղ

Իմ սրտիս մեջ՝ բյուրեղ կանթեղ,
Նշուլեցավ բոցը սիրույդ,
Եվ կանթեղին մեջ, յուղի տեղ,
Հոսեցուցի կյանքըս պուտ-պուտ:

Հոն, խորանին մեջ հոգիիս,
Ժամանակե ի վեր անհուշ,
Գամված է քու, ո՛վ պաշտելիս,
Քու ոսկեգիծ պատկերն անուշ:

Այդ պատկերին առջև ահա,
Որ հրեշտակի ունի անուն,
Սիրույս կանթեղը կմխա
Բոցով մը փոքր ու պլպլուն:

Իմ մարմնիս թաց սպունգեն
Քամված կյանքը երբ որ ցամքի՝
Սիրույս կանթեղն ալ այն ատեն,
Լոկ այն ատեն մարի՛ պիտի: